

hvør mange af de indsatte i arresthusene der har indvandrerbaggrund.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har den 14. februar 2000 nedsat en arbejdsgruppe, der skal foretage en nærmere belysning og vurdering af omfanget og karakteren af problemer vedrørende etniske minoriteter i kriminalforsorgens institutioner og afdelinger i forhold til medindsatte og personalet, samt overveje, hvordan kriminalforsorgen på længere sigt kan imødegå sådanne problemer.

I denne forbindelse skal arbejdsgruppen blandt andet foretage en nærmere opgørelse af antallet og den nærmere lokalisering af etniske minoriteter blandt klienterne i kriminalforsorgens institutioner og kriminalforsorgen i frihed, herunder også de indsatte i arresthusene.

Arbejdsgruppen skal afgive indstilling senest den 1. september 2000.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har supplerende oplyst, at der i klientundersøgelsen, som blev udført i forbindelse med Differentieringsudvalgets betænkning fra februar 2000, i afsnittet om indsattes baggrund og sociale forhold blandt andet er visse oplysninger om statsborgerskab og baggrund som indvandrere og efterkommere efter indvandrere. Undersøgelsen er foretaget på en tilfældigt valgt dag, den 23. februar 1999, og omfatter alene de personer, som på daværende tidspunkt *afsonede* en straf i et fængsel eller arresthus.

Undersøgelsen viste, at 89 pct. af afsonerne var danske statsborgere. Af de udenlandske statsborgere var cirka halvdelen fra Norden og Europa i øvrigt.

Undersøgelsen viste desuden, at sammenlagt 11 pct. af afsonerne i arresthuse og fængsler var indvandrere eller efterkommere efter indvandrere. Indvandrere er i undersøgelsen defineret som alle personer, som har fast ophold i Danmark, som er født i udlandet, og hvis forældre – eller den ene, hvis den anden er ukendt – er udenlandske statsborgere, mens efterkommere er defineret som alle personer, som er født og har fast ophold i Danmark, og hvis forældre – eller den ene, hvis den anden er ukendt – er indvandrere eller efterkommere efter indvandrere. Asylansøgere, der har fået opholdstilladelse, ses således at være indeholdt i opgørelsen.

Spm. nr. S 3022

Til økonomiministeren (16/6 2000) af:

Tom Behnke (FR1):

»Er det lovligt og/eller retssikkerhedsmæssigt forsvarligt, at forsikringsselskaberne har indgået en regresaftale selskaberne imellem for at begrænse selskabernes administration af skadesager med motordrevne køretøjer på bekostning af den enkelte forsikringstagere retssikkerhed?«

Begrundelse

Forsikringsselskaberne har på bedste kartelvis indgået en regresaftale, der bevirker, at selskaberne hellere slår halv skade, end at undersøge, hvem af de forsikrede der har skylden og dermed ansvaret og tabet.

Forsikringsselskaberne kan naturligvis på den måde holde omkostningerne nede generelt, hvilket kommer de forsikrede til gode generelt, men det krænger i alvorlig grad den enkelte forsikrede, der må se på, at han/hun pålægges 50 pct. skyld – ikke fordi han/hun har nogen skyld overhovedet, men fordi det er nemmere og billigere for forsikringsselskaberne at slå halv skade, og så ikke tale mere om det.

Svar (30/6 2000)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg har bedt Forsikring & Pension om en udtalelse. Udtalelsen vedlægges til orientering. (Ikke optrykt her).

Som der er redegjort for i udtalelsen fra Forsikring & Pension, fastslår regresaftalen ansvars- og fordelingsreglerne i nogle ofte forekommende uheldssituationer. Det fremgår endvidere, at reglerne er lavet på baggrund af tidligere domstolsafgørelser og afgørelser fra Ankenævnet for Forsikring, og at de løbende revideres under hensyn til nye afgørelser.

Henset hertil og, at

1. regresaftalen sikrer, at der sker en smidigere og hurtigere afgørelse af erstatningssager, inden for rammerne af den eksisterende doms- og ankenævns praksis,
2. at aftalen ikke afskærer skadelidte og forsikringstager fra at få sagen prøvet ved Ankenævnet for Forsikring, eller domstolene, og
3. at hverken skadelidtes eller forsikringstageres retsstilling forringes,